

[Jens Sørensen (Smørum).]

anser jeg for daarlig Økonomi. Jeg har derfor ikke noget imod, at Amsraadet faar en større Bemyndigelse og et større Indseende paa disse Omraader.

I § 21 findes der derimod en Bestemmelse, jeg er meget tilfreds med; jeg tænker paa den Bestemmelse, hvor det hedder, at Amsraadets Samtykke til Optagelse af Laan skal være indhentet, forinden nogen af Sogneraadet vedtagen Foranstaltning, der vil nødvendiggøre Optagelse af Laan, som kræver Amsraadets Samtykke, kan iværksættes. Der er her foreslaaet en Indskrænkning i det kommunale Selvstyre, som efter mit Skøn er ubegrundet og sagligt upaakrævet. Begrundelsen for en saadan Bestemmelse kan vel kun være den, at Sogneraadet ikke selv skønnes at være kompetent til at træffe Afgørelse med Hensyn til, hvilke kommunale Foranstaltninger det er økonomisk forsvarligt at iværksætte, men paa dette Omraade tror jeg dog, man roligt kan lade Amsraadets Formynderskab overfor Sogneraadet fare og overlade Kontrollen til Beboerne; de skal nok reagere overfor et Sogneraad, der indlader sig paa noget i økonomisk Henseende uforsvarligt Eksperiment. Naar det endvidere bestemmes, at Beslutninger om Oprettelse af fastlønnede Stillinger og de paagældende Lønningers Størrelse ogsaa udfordrer Amsraadets Samtykke, synes jeg, man her er ved at komme noget for langt ud; hvis et Sogneraad finder det formaalistjenukt at antage en fastlønnet Medhjælper paa Sogneraadets Kontor, maa man dog vist have Lov til at gaa ud fra, at Sogneraadet meget bedre end Amsraadet er i Stand til at skønne over, om Oprettelsen af denne Stilling er formaalistjenukt eller ej, og jeg finder det beklageligt, at Sogneraadene i de Aar, vi har haft den kommunale Forfatning, kun har formaaget at vinde saa lidt Tillid, at man finder det nødvendigt at indskrænke deres Dispositionsfrihed i den Grad, at de ikke en Gang kan faa Lov til at antage en Vejmand og bestemme hans Løns Størrelse, uden at Amsraadets Samtykke først skal indhentes. Jeg er ikke uvidende om, at det i det store og hele i de praktiske Forhold gaar saadan, at Amsraadet meget sjældent gaar imod et Ønske i saa Henseende, men saa er det vel, fordi det ikke er nødvendigt, fordi de skønner, at der i Sognekommunerne i Almindelighed administreres fornuftigt og forsvarligt; men naar det er det virkelige Forhold, indser jeg ikke, at der er Grund til at bibeholde disse snærende Baand overfor Sogneraadet.

Paa nogle Omraader skal jeg villigt

erkende, at der er indført nye Bestemmelser, som giver Sogneraadene større Dispositionsfrihed, end de hidtil har haft. Det gælder saaledes Bestemmelserne om, at de uden Amsraadets Samtykke kan yde Bidrag til Foreninger og Institutioner, naar det holder sig indenfor et samlet Beløb af 2 pCt. af Regnskabsaarets anslaaede Skattebeløb, og det samme gælder Bestemmelsen om, at Sogneraadet kan bestemme uden Amsraadets Samtykke, at der ydes Formanden et Vederlag af indtil 75 Ø. aarlig pr. Indbygger i Kommunen, naar Lønnen derved ikke kommer til at overstige 6000 Kr. aarlig. Naar Formanden ikke tillige er Kasserer, kan der ydes Formanden og Kassereren tilsammen et Vederlag paa 1,25 Kr. aarlig pr. Indbygger. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet faa fra en Del Kommuner, svarer dette vist nogenlunde til, hvad der for Tiden ydes. Det er muligt, det er noget for knebent fastsat i smaa Kommuner med meget smaa Indbyggerantal. Skal saadant Arbejde i Kommunen vedblive udføres af Sogneraadets formanden alene, hvad jeg ikke mener det bør — efterhaanden som Arbejdet vokser, bør der antages fast Medhjælp —, hvis saadant Arbejde fremtidig skal udføres af Sogneraadets formanden alene, kunde det maaske nok blive nødvendigt, at disse Kommuner søger Tilladelse til at yde mere. Men Fremskridt fra det bestaaende er der i det foreslaaede. Jeg skal ikke opholde mig videre ved det. Derimod vil jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, om Tiden ikke var inde til at give Sogneraadene og Amsraadene Tilladelse til at yde ogsaa de menige Medlemmer et Vederlag for det Tab af Tid og Arbejdsfortjeneste, som disse muligt lider ved at have Sæde i de kommunale Raad. Med den Udvikling, Kommunernes Styrelse har taget, paalægges der mange Steder ogsaa de menige Medlemmer et ret betydeligt Arbejde, et Arbejde, som det for mange af økonomiske Grunde er meget vanskeligt at afse den fornødne Tid til, og derfor skifter Sogneraadets medlemmerne i Regelen ogsaa saa hyppigt, som de kan faa Lejlighed til det. Men det er dog vist et stort Spørgsmaal, om dette egentlig er i Kommunens Interesse, om man ikke er mere interesseret i at beholde de Medlemmer, der gennem flere Aars Arbejde har faaet noget Indseende og nogen Erfaring i det kommunale Arbejde, selv om det skulde blive nødvendigt at yde et beskedent Vederlag for visse særlige Arbejder, f. Eks. Skatteligningen og den Slags, et beskedent Vederlag som delvis Erstatning for de øko-